

[Dobry designér to všechno ví!](#) [1]

Autor:

- [KOTRLOVÁ, Jindřiška](#) [2]

Číslo:

- [2018, ročník 27, číslo 1](#) [3]

Rubrika:

- [Recenze](#) [4]

Klíčová slova:

- [webové prezentace](#) [5]

STANÍČEK, Petr. *Dobry designér to všechno ví!*. I. vyd. Kamenné Žehrovice: vydáno vlastním nákladem autora, 2016. 306 s. ISBN 978-80-260-9427-2.

Petr Staníček, známý také jako Pixy (od slova [pixel](#) [6]), působil od 90. let jako nezávislý konzultant a vývojář. Dnes se soustředí hlavně na UX design v širším pojetí s přesahem do dalších oborů. Je autorem tří tištěných knih. Záměrně uvádím termín „tištěné“, protože elektronických textů v prostředí internetu napsal nepočítaně. Ve dvou publikacích z let 2003 a 2006 se věnuje kaskádovým stylům (CSS) a jejich využití při tvorbě webových stránek.

Třetí, recenzovaná publikace z roku 2016 [1](#) je komplexním pojednáním o webovém designu. Lze na ni nahlížet nejen jako na příručku pro návrháře webu, ale i jako na obecný návod, jak efektivně postupovat při řízení projektů, čeho se držet a čeho se vyvarovat. Tomu napomáhá členění publikace na tři základní oddíly: Designér, klient a uživatelé, Postup návrhu a realizace webového projektu a Vizuální design. Tyto oddíly jsou dále členěny na hlavní kapitoly a podkapitoly. Celá publikace je protkána krátkými texty v tučné kurzivě, někdy jednovětnými, které jsou oddělené čarami. Jde o důležitá doporučení či konstatování, vysvětlená pak v následujícím textu. Tento způsob zvýraznění umožňuje listování a pročítání pasáží podle vlastního zájmu, což velmi oceňuji. Text je doprovázen kreslenými vtipy Marka Doušy (samozřejmě neodolám a jeho ilustrace jsou tím prvním, co mne zajímá).

Kniha je psána čtivým jazykem, až tak čtivým, že ji lze číst také jako dobrodružný příběh – děj si dosadí každý sám – o navrhování webů, strastech designérů na jedné straně a uživatelů na straně druhé, o představách zadavatelů a plnění jejich přání a dalším a dalším. Čtivý jazyk však knize nikterak neubírá na odbornosti. Je srozumitelný, úsporný, výstižný. Setkáváme se s řadou termínů, které jsou zde zasazeny do kontextu dané oblasti, lze jim tedy lépe porozumět a pochopit je.

Autor na prvních stránkách definuje základní pojmy, s nimiž pak dále pracuje. Čtenář tak přesně ví, o čem je řeč a jak je ten či onen pojem chápán a užíván. Po vymezení role designéra autor stanovuje první a druhý zákon designu, tedy že klient (zadavatel) neví, co chce, resp. jak sdělit, co by chtěl, a uživatel už vůbec neví, co chce, resp. nechce příliš přemýšlet a rozhodovat se. V podkapitole Propojení pak autor konstatuje, že hlavním cílem designéra je efektivně propojit zájmy svého klienta s potřebami uživatelů.

Nejobsažnější část knihy je věnována samotnému projektovému řízení, zde konkrétně tomu, jak navrhovat a realizovat nový web. Autor velmi podrobně popisuje možná úskalí a pasti, vedle nich pak

klade optimální, jím vyzkoušená řešení. Je až překvapující, na co vše je třeba myslet, nepodcenit, brát v úvahu – ať už z hlediska ochrany designéra a týmu pracujícího na projektu, tak v konečném důsledku i klienta a uživatele jeho webu. Osobně oceňuji podkapitolu Etika, etiketa, krizová komunikace. Zde autor v několika bodech stanovuje principy komunikace se zákazníky na sociálních sítích, které možná stále nejsou všem zřejmé. Stejně tak bere vážně v potaz bezpečnost a ochranu soukromí uživatelů přicházejících na web.

V třetí části o vizuálním designu se dočteme o dalších, zdánlivě méně souvisejících parametrech, které je však velmi žádoucí nevynechávat. Jde mj. o spolupráci v týmu včetně rozhodování, o limity uživatelů, např. sociodemografické, osobnostní i zdravotní. Čtenář se dozvídá užitečné informace o barvách, grafických prvcích, typografii. Samostatná kapitola je věnována formulářům, jejichž používání v rámci webů značně vzrostlo. Za velmi cennou považuji kapitolu Míň je víc. Autor v ní mj. vysvětluje, jak důležitá je eliminační fáze, kdy by vše dosud navržené mělo projít kritickým hledáním všeho, co nemusí být, co je zbytečně složité. Někdy je to bolestné, neboť jde o naše nápady a naše dílo, ale výsledek za to stojí. Autor tedy obecně stojí na straně funkcionalismu, úspornosti, čistých řešení a jednoduchosti.

Zde se také konečně setkáváme s třetím zákonem designu, v němž autor tvrdí, že „ze všech zúčastněných stran ví designér nejlíp, jaký produkt potřebuje klient i uživatelé“. Designér je totiž ten, který shromažďuje a analyzuje informace od všech zúčastněných stran a pomocí svých profesionálních znalostí a zkušeností pak kvalifikovaně rozhodne o všech detailech designu.

V závěru bychom asi čekali upozornění na další doplňující literaturu a seznam literatury, z níž autor čerpal. Autor však sám v předmluvě uvádí, že až na výjimky záměrně konkrétně necituje a neodkazuje. Ví, že v této oblasti je běžné zastarávání. Jeho cílem je nabídnout hlavní témata, pojmy, obecnější postupy a zásady. Shrnuje zde to nejceněnější – své vlastní zkušenosti, vlastní závěry. Popisuje rizika, chyby, obtíže, s nimiž se setkával on nebo jeho kolegové. Seznamuje podrobně čtenáře s pracovním modelem, který se mu v praxi osvědčil, a uvádí řadu konkrétních příkladů. Tím je tato kniha cenným průvodcem pro tvůrce webů, pro jejich provozovatele, ale i pro pokročilejší uživatele internetu obecně.

- [1.](#) O knize a svých dalších zkušenostech hovořil P. Staníček v září 2016 na konferenci [WebExpo](#) [7].

URL zdroje: <https://bulletinskip.skipcr.cz/vsechna-cisla/prohlizet-cisla/2018-rocnik-27-cislo-1/dobry-designer-vsechno-vi>

Odkazy

- [1] <https://bulletinskip.skipcr.cz/vsechna-cisla/prohlizet-cisla/2018-rocnik-27-cislo-1/dobry-designer-vsechno-vi>
- [2] <https://bulletinskip.skipcr.cz/vsechna-cisla/autori/kotrlova-jindriska>
- [3] <https://bulletinskip.skipcr.cz/vsechna-cisla/prohlizet-cisla/2018-rocnik-27-cislo-1>
- [4] <https://bulletinskip.skipcr.cz/vsechna-cisla/rubriky/recenze>
- [5] <https://bulletinskip.skipcr.cz/vsechna-cisla/klicova-slova/webove-prezentace>
- [6] <https://cs.wikipedia.org/wiki/Pixel>
- [7] <https://slideslive.com/38898342/rozhovor-s-petrem-stanickem>